

РЕШЕНИЕ

№ 24738

гр. София, 19.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 18.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **5092** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на Т. М. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. Н. Ц. от АК-П., [населено място], [улица], тел. [ЕГН], срещу ЗППАМ № GRAM-2511711 от 31.03.2026г. издадена от старши полицай към СДВР -РУ 06, с-р „ОП“ за налагане на ПАМ по чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175 а, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца. С жалбата се иска отмяна на ЗППАМ.Твърди се, че улиците в района, в който управлявал М С имало много неравности и така наречените „ легнали полицаи“, които трудно преодолявал, тъй като БМВ 330 бил нисък, и се налагало да прави маневри, за да преодолява неравностите. Тоест твърди, че не е извършил нарушението във връзка с което му е наложена ПАМ, използвал е пътищата, съобразно тяхното предназначение. Искане се отмяна на ЗППАМ.
В с.з. , жалбоподателя, редовно и своевременно призован, не се явява, представлява се от адв. Ц., който поддържа жалбата по изложените в същата съображения. Освен това в ЗППАМ било посочено, се касаело за т. н. „, дрифтене, но същевременно се посочвало, че е извършено нарушение по чл. 175 а ал.1 от ЗДвП, която разпоредба визирала нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване.Искане се отмяна на ЗППАМ.Заявява се претенция за присъждане на разноските по делото.
Ответникът, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява. Ответникът-старши полицай с-р „, охранителна полиция, 06 РУ на МВР- СДВР, чрез процесуален представител - юрк. К. В. - Г., е депозирал становище по същество на 15.06. 26 г., като е заявил

и претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Същият намира жалбата за неоснователна по подробно изложени съображения.

СГП, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ПАМ е наложена, на основание чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП на Т. М. Г., затова че на 31.03.2026г. в [населено място], по [улица] с посока на движение от ул. „691- ва „към [улица] е управлявал лек автомобил БМВ 330ЦД с регистрационен номер С. СВ, собственост на С. С. А., като използва пътищата не по предназначение, като рязко повишава оборотите на МПС, превърта задните задвижващи колела и поднася задната част на МПС, няколкократно изменяйки посоката на движение в ляво- дясно, с което създава непосредствена опасност от възникване на ПТП и застрашава живота и здравето на хората. Посочено е, че ПАМ по чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175 а, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

В ЗППАМ е налице препращане към Акта за установяване на административно нарушение серия GA № 5173766 от 31.03.2026г., съставен срещу жалбоподателя, който на посочените по- горе, време и място, в нарушение на чл. 104 б. т.2 от ЗДвП като водач на МПС е използвал пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, а не съобразно тяхното предназначение за превоз на пътници и товари.

По преписката е приложена справка за нарушител, според която първоначалното издаване на СУМПС на жалбоподателя е на 02.03.2023г., като регулярно жалбоподателят е бил наказван/ според справката / с влезли в сила наказателни постановления и електронни фишове за над 50 нарушения по ЗДвП. Към преписката са приложени още: АУАН, справка за регистрацията на МПС, оправомощителни заповеди и други документи.

След като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл.168, ал.1, във връзка с чл.146 от АПК съдът направи следните правни изводи: Съдът намира, че жалбата е подадена от активно легитимирана страна, адресат на оспорената заповед, чиито права и законни интереси са неблагоприятно засегнати от нея. Същата е подадена в срок, поради което е допустима. Разгледана по същество, е неоснователна поради следните съображения:

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. По делото е приложена Заповед № 8121з – 1632/02.12.2021г. на министъра на вътрешните работи за определяне на служби за контрол по ЗДвП – структури на МВР, в която областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по ЗДвП. Директорът на СДВР, със Заповед № 513з- 12086/14.10.2025г. е определил длъжностните лица, оправомощени да прилагат ПАМ по ЗДвП, сред които по т.2 са и полицейските органи по чл. 142, алинея 1 точка 1 от ЗМВР от секторите „Охранителна полиция“ в районните управления при СДВР. Приложено е и удостоверение от Отдел „Човешки ресурси“ при СДВР, според което издателят на ЗППАМ – младши инспектор Р. М., считано от 09.06.2015г. е назначен на длъжност старши полицай в сектор „Охранителна полиция“ към РУ 06 при СДВР. Следователно оспорената ЗППАМ е издадена от компетентен орган - полицейски орган по чл. 142, алинея 1 точка 1 от ЗМВР от сектор „Охранителна полиция“ към РУ 06 при СДВР, който е заемал посочената длъжност към дата на издаване на ЗППАМ..

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено. В тази връзка, освен позоваване на АУАН, в оспорената заповед се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение /ТР/ №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд /ОСГК на ВС/ не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед, е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ изчерпателно и ясно описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспорената заповед е материално законосъобразна и издадена в съответствие с целта на закона.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установените от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

В случая ПАМ е наложена съгласно чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП с оглед извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, във връзка с на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП, за което е предвидено административно наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца. Съгласно чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП – „ За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: извън случаите по букви "а" – "ж", който при управление на моторно превозно средство е извършил нарушение по този закон, за което е предвидено налагане на наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от: 12 месеца – за нарушенията по чл. 175, ал. 4, чл. 175а, ал. 1, чл. 176, ал. 2“. С нормата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП законодателят въвежда забрана за водачите на МПС да използват пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В разпоредбата на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП е предвидено да се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Т.е. съставът на административнонаказателната разпоредба на чл. 175а, ал. 1 ЗДвП включва организиране или участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ползване на такива пътища за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Според описанието на нарушението в заповедта и АУАН в случая са касае за третата хипотеза - ползване на пътищата за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение. В случая наличието на посоченото основание за

налагане на мярката се установява по несъмнен начин от съставения АУАН. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т. е. посочените в АУАН факти и обстоятелствата се считат за осъществени докато не бъдат оборени по съответния процесуален ред. Неоснователно жалбоподателят счита, че разпоредбата чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП /визирана в ЗППАМ/ се отнася само до „нерегламентирани състезания“ по пътищата, отворени за обществено ползване. Разпоредбата на чл. 175а, ал. 1 от ЗДвП гласи- „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“. В случая пътищата, отворени за обществено ползване, съгласно данните по делото са използвани за „други цели“- за т.н. „дрифтене“, респективно не и съобразно тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като това е ясно описано в ЗППАМ и АУАН. Умишленото, опасно шофиране, посредством рязко повишаване оборотите на МПС, превъртане задните задвижващи колела и поднасяне на задната част на МПС, с няколкократно променяне посоката на движение в ляво- дясно, респективно с извеждане по описания начин извън контрол на МПС, в никакъв случай не представлява използване на път за обществено ползване в съответствие с основната цел на пътищата за превоз на хора и товари.

Законодателят е предвидил, че ПАМ от процесния вид се прилага под прекратително условие – до решаване на въпроса за отговорността на водача на МПС, но за не повече от 12 месеца. Разпоредбата на чл. 171, т. 1, буква з), дд) от ЗДвП, не предвижда определяне на конкретен срок от административния орган в определени граници. Следователно при посочването на срока, за който е приложена принудителната административна мярка, административният орган не действа при условията на оперативна самостоятелност, тъй като срокът е определен в закона и в заповедта само се възпроизвежда предвидения в закона срок, а не се определя такъв от органа. С оглед непосредствената цел за ограничаване на противоправно поведение и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението, мярката е приложена за срок от 12 месеца, както е разписано в закона. При произнасянето на компетентния орган относно осъществяването на административната отговорност на водача или след изтичане на определения срок, ПАМ следва да се счита за отпаднала с оглед настъпило прекратително условие, с което е обвързано действието ѝ.

Оспорената заповед напълно съответства на целта на закона, като по силата на чл.1, ал.2 от ЗДвП, целта на този закон е да се опазват животът и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улеснява тяхното придвижване, да се опазват имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Целта на прилагането на процесната ПАМ по чл. 171 от ЗДвП е за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Защитените обществени отношения са с висока значимост, тъй като управлението на МПС е правно регламентирана дейност, която е източник на повишена опасност за здравето и живота на участниците в движението по пътищата. Описаното преднамерено поведение по опасно шофиране в столичния град и застрашаващо живота и здравето на останалите участници в движението. В тази връзка ЗППАМ е издадена с легитимна цел, за да се предотврати извършването на нарушения на правилата за движение и да се гарантира сигурността и безопасността останалите участници в движението, както и на самия водач- жалбоподател по делото, като е спазен принципът за пропорционалност/ съразмерност.

По гореизложените съображения съдът счита, че оспорената заповед отговаря на всички

изисквания за законосъобразност, поради което подадената срещу нея жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Ответникът претендира разноски, поради което и с оглед участието му в производството чрез представено писмено становище, жалбоподателят следва да му заплати сумата от 102,26 евро /200 лева/ юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгл. която възнаграждението по адм. дела е от 200 до 300 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 81 –ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на Т. М. Г., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Н. Ц. от АК-П., срещу ЗППАМ № GRAM-2511711 от 31.03.2026г. издадена от старши полицай към СДВР, РУ 06 с-р „ОП“, за налагане на ПАМ по чл. 171 т. 1 б з) дд) от ЗДвП- временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл.175 а, ал.1 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 12 месеца.

ОСЪЖДА Т. М. Г. ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] да заплати на СДВР сумата от 102,26 евро, представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП. Решението да се съобщи на страните, чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: